

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2020. szeptember 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2020. január 2. napján kihirdetett 5.B.13/2019/43. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy az Encsi Járásbíróság bűnjelkezelője által Bny.60/2016/1. tételszám alatt bevételezett és kezelt 1 darab ást kiadni rendeli ... (... alatti lakos) érdekeltnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

- [1] Az Encsi Járási Ügyészség az Encsi Járásbíróságon 2016. szeptember 28. napján érkeztetett B.367/2016/94-I. sorszámú vádiratával emelt vádat a vádlottal szemben a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés büntettének a Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérlete miatt.
- [2] Az Encsi Járásbíróság a 2017. június 26. napján kihirdetett 3.B.270/2016/20. számú ítéletével a vádlottat testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 164. § (1) (3) bekezdés) miatt 120 nap közérdekű munka büntetésre ítélte.
- [3] A Miskolci Törvényszék a bejelentett jogorvoslatok elbírálása során a 2018. április 24. napján kihirdetett 7.Bf.620/2017/16. számú ítéletével az Encsi Járásbíróság fenti ítéletét megváltoztatta, a vádlottat az ellene testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette és kimondta, hogy az elsőfokú és másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.
- [4] A Miskolci Törvényszék ítéletével szemben az ügyész élt fellebbezéssel, sérelmezve a vádlott felmentését, melynek során a Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a 2018. szeptember 17. napján meghozott Bhar.I.359/2018/5. számú végzésével az Encsi Járásbíróság 3.B.270/2016/20. számú, 2017. június 26. napján kelt, valamint a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság Bf.620/2017/16. számú, 2018. április 4. napján kelt ítéleteit hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. Felhívta az ügynek a Miskolci Törvényszékhez történő áttételére.
- [5] A harmadfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésével szemben a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, melynek során a Kúria a 2019. február 19. napján meghozott Bhar.III.1505/2018/4. számú végzésével a Debreceni Ítéltábla Bhar.I.359/2018/5. számú végzését helybenhagyta azzal, hogy a Miskolci Törvényszéket tekintette a megismételt elsőfokú eljárás lefolytatására utasítottnak.
- [6] A megismételt eljárást lefolytató Miskolci Törvényszék a 2020. június 2. napján kihirdetett 5.B.13/2019/43. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés), ezért őt a bíróság 100 óra közérdekű munka

büntetésre ítélte. A közérdekű munkát fizikai munkakörben hetente legalább egy napon, a heti pihenőnapon vagy szabadidejében díjazás nélkül köteles végezni, a vádlott köteles a számára meghatározott munkát elvégezni. Rendelkezett a bíróság arról, hogy abban az esetben, ha a vádlott a számára meghatározott munkát önhibájából nem végzi el, a közérdekű munka vagy ennek hátralévő része helyébe fogházban végrehajtandó szabadságvesztés lép. A törvényszék a nyomozás során lefoglalt és az Encsi Járásbíróság bűnjelkezelője által bevételezett 1 darab ást elkobozta. Kötelezte a vádlottat 98.107,- forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a megismételt eljárásban felmerült 114.506,- forint az állam terhén marad.

[7] A fentiek szerint kihirdetett ítélettel szemben az ügyész három munkanap gondolkodási időt fenntartott, míg a vádlott és védője, ... ügyvéd fellebbezést jelentettek be felmentés érdekében.

[8] Az ügyész a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapon belül fellebbezést jelentett be anyagi jogszabálysértés miatt, téves minősítés okán, továbbá súlyosítás végett.

.....A védő fellebbezését írásban is megindokolta, melyben részletesen összevetette az eljárás során lefolytatott bizonyítási eljárás személyi részét az ügyben bevezetett igazságügyi orvosszakértői bizonyítás anyagával, melynek eredményeként kifejtette, hogy a lefolytatott hosszas bizonyítási eljárás és feltárt tények alapján összegezve a tényállásbeli napon történt, a sértett által állított bántalmazást közvetlen a sértett, az édesapja, valamint a vádlott maga észlelhette, a sértett édesanyja távolabb volt, míg a vádlott édesanyja nem volt jelen. A sértett állítása szerint a vádlott lesújtott rá egy ásóval, illetve az elsőfokú eljárásban már azt is állította, hogy a vádlott megrúgta, amit a vádlott sosem cáfolt, sőt mindig is elismerte, már a nyomozati eljárásban is, hogy megrúgta, nevezetesen combon rúgta a sértettet, de erről az előzményi eljárásban sohasem tett említést. A sértett, a sértett édesapja mind a nyomozati szakban, mind pedig a bírósági eljárásban ahány alkalommal kihallgatást nyertek, illetőleg a bíróság előtt meghallgatták őket, folyamatosan más és más nyilatkozatokat adtak elő. A védelem állítása szerint mind a sértett, mind a tanúk szavahihetősége és elfogulatlansága megkérdőjelezhető, hiszen a sértett állítása szerint felhámsérülése keletkezett, ami gennyes is volt, de ennek ellenére mindkét szakértő állítja, hogy nem keletkezhetett felhámsérülés jelen esetben. A szülők elfogulatlansága is megkérdőjelezhető, hiszen a fiuk a sértett, aki kapcsán szintén több alkalommal többféle tényállítást adtak elő. A védelem álláspontja szerint a BM-dolgozó tanúk elfogulatlanságához kétség nem férhet, hiszen semminemű érdek nem vezérli egyik felet sem, mindvégig következetesen és határozottan állították, hogy sérülésre nem emlékeznek, illetőleg, ha lett volna, akkor más lett volna a protokoll, ha személyi sérülés is történik, nem csak szomszédok közötti vita, illetőleg tereprendezési probléma. A védelem álláspontja szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni azon tény sem, hogy a vádlott mindvégig tagadta az ásóval történő bántalmazást, viszont a rúgást, amit a sértetten ejtett, mindvégig elismerte, tehát e téren a felelősségre vonás alól nem kíván kibújni. Mindkét orvosszakértő véleménye a védelem álláspontja szerint mind az írásos, mind a személyesen tett aggálymentes, elfogulatlan, minden kétséget nélkülöz, azaz mindketten határozottan állítják, hogy mind a lefoglalt ástól, mind egyéb úton-módon, azaz ütés vagy ütődés által keletkezhetett a sérülés, tehát 100 %-os bizonyossággal nem állapítható meg, hogyan és milyen módon is jött az létre. Nem tudjuk, hogy az esetet követően addig, amíg a sértett be nem fáradt a sürgősségi osztályra, hogy elkészítsék a látéletet, mit csinált, merre járt, amire egyébként az idő távlatából nem is kell emlékeznie, de minden kétséget kizáróan nem lehet megállapítani, hogyan és miként történt a sértett 10 cm nagyságú „benyomatos sérülése”.

A fentiekre tekintettel a vádlott következetes tagadó magatartása okán a rúgást leszámítva, illetőleg a rendőr-tanúk, szakértői vélemények és nyilatkozatok alapján a védelem indítványozta, hogy a vádlottat a vád tárgyává tett cselekmény alól az ítéltábla mentse fel.

[10] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.145/2018/8. számú átiratában kifejtette, hogy a vádlott terhére szóló ügyészi fellebbezést irányának megfelelően indokai alapján fenntartja és a védelmi fellebbezéseket nem tartja alaposnak. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályainak megtartásával az ítéletkorábbi hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatásoknak megfelelően folytatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a feltárt bizonyítékokat körültekintően, a logika szabályainak megfelelően értékelte, indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette. A vádlott a bűncselekmény elkövetését tagadó védekezésével szemben tanú 2 sértett, tanú 2, tanú 3 tanúk vallomásai, az okirati bizonyítékok, így a sértettnek a cselekményt követően a rendőrségre tett bejelentése, melyben megtámadása miatt is kért rendőri intézkedést, továbbá a sérülést dokumentáló orvosi látogatás, valamint dr. ... és dr. ... igazságügyi orvosszakértők aggálymentes szakértői véleménye, határozott és egyértelmű terhelő bizonyítékok. A törvényszék indokolása meggyőző abban a tekintetben is, hogy a sértett és a cselekményt közvetlenül észlelő tanúk szavahihetőségével szemben a vallomásaik közötti kisebb ellentmondások ellenére sem támasztható kétely, mert a bántalmazás megtörténte és mikéntje vonatkozásában lényegét tekintve következetesen nyilatkoztak. A vádlott bűnösségére vont következtetés helytálló, az ítélet a bizonyítékok mérlegelésén keresztül támadó célzó fellebbezés nem lehet eredményes. A tényállás [24] bekezdése azonban helytelen ténybeli következtetést tartalmaz, ezáltal az részben megalapozatlan, tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott ásóélel fejtájára mért ütése életveszélyes sérülés okozására nem volt alkalmas. Hivatkozott a fellebbviteli főügyészség a Kúriának az élet és testi épség büntetőjogi vélelméről szóló 3/2013. számú Büntető jogegységi határozatában kifejtettek, mely szerint a cselekmény alanyi és tárgyi ismérveinek együttes vizsgálatával kell állást foglalni abban, hogy a vádlott tudata a cselekmény elkövetésekor ténylegesen mit fogott át, milyen eredmény bekövetkezésével számolt, életveszélyt okozó testi sértés megállapításának van helye, ha a testi sértésre irányuló magatartást tanúsító elkövető szándéka az életveszélyre is kiterjed, mert ennek bekövetkezését kívánja vagy ebbe belenyugodva cselekszik, ilyen szándék hiányában akkor, ha a beállott életveszélyes következmény tekintetében gondatlanság áll fenn. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint, ha az életveszélyre is kiterjedő szándék ellenére az eredmény elmarad, a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntett kísérletének minősül. A súlyosabb minősítés sérülés hiányában is megállapítható, mert nem az objektív eredménynek, hanem az elkövető szubjektív tudattartamának és az elkövetési magatartásnak van jelentősége. A fejmagasságig emelt élet kioltására alkalmas ásó élével életfontosságú szerv, fejtájék felé indított ütés egyértelműen egyenes testi sértési szándékot jelez, a ténylegesen érvényesülő erőbehatás még kis erejű ütésnél sem volt kiszámítható, az eredmény tekintetében a vádlott tudatában az életveszélyes sérülésre való rá gondolásnak az életveszélyes helyzet bekövetkezési lehetőségének mindenképp fel kellett merülnie. Bizonyosan nem kívánta annak beálltát, de a lehetőségbe belenyugodott, így eshetőséges szándékkal cselekedett. Súlyosabb eredmény nem a vádlott magatartásából adódóan, hanem a sértett védekező mozdulatainak, hozzátartozói közrehatásának, továbbá a véletlennek köszönhetően maradt el. Az ellentétes tartalmú megállapítás mellőzése mellett szükséges a tényállás helyesbítése azzal, hogy a vádlott sértettre mért ütése alkalmas volt életveszélyes sérülés okozására, így a helyesbíteni indítványozott tényállás alapján a vádlott cselekménye életveszélyt okozó testi sértés büntett kísérletének minősül, így indokolt a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása, azonban személyi körülményeire figyelemmel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető. Az ítéleti tényállás szerint a nyomozás során utólag lefoglalt ásóval kétséget kizáróan nem volt az megállapítható, hogy azonos-e az elkövetés eszközével, erre tekintettel elkobzásnak nincs helye, így indítványozta a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség, hogy az ítéletkorábbi a Miskolci Törvényszék fellebbezéssel támadott ítéletét változtassa meg, a tényállás helyesbítése mellett a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntett kísérletének minősítse és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönben végrehajtandó

szabadságvesztés büntetést szabjon ki a vádlottal szemben, emellett az elkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzze és azt rendelje kiadni ... részére. Egyebekben a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 605. § (1) bekezdése alapján az érdemi határozatot hagyja helyben.

- [11] Az ítélet tábla eljárásában vádlott védelmének ellátására ... ügyvédet hatalmazta meg, aki a fellebbezési főügyészség átiratának megküldését követően tette meg az észrevételeit. ... védő ugyancsak személyi és szakértői bizonyítás lényegi elemeinek kiemelését követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a sértett és hozzátartozói által tett vallomások a tényeknek és bizonyos esetekben egymásnak is ellentmondóak, természetesen a sértett szüleitől nem várható elfogulatlan vallomás. Megállapítható továbbá, hogy a sértetti vallomások, nyilatkozatok egyáltalán nem következtetések és egyértelműek abban a tekintetben, hogy a homlokon keletkezett hámsérüléssel nem járó sérülés hogyan és milyen módon keletkezett, illetőleg a sértett fejének mely részén keletkezett, mint ahogy abban sem következtetés, hogy ez egy karcolás volt valójában, vagy szétnyílt és gennyes fejsérülés lett volna, ami vérzett és le is kellett fertőtleníteni. Ezzel szemben a vádlott az eljárás teljes szakaszában elismerte, hogy egy alkalommal combon rúgta a sértettet annak érdekében, hogy felemelt, ököbe szorított kezével indított támadását megtörje és konzekvensen tagadta, hogy ásóval bántalmazta volna a sértettet, ami az iratok, illetőleg vallomások tükrében egyáltalán nem bizonyított és erősen kétséges is. A rendelkezésre álló bizonyítékokból az a következtetés vonható le, hogy a segélyhívóra tett bejelentés nem szólt arról, hogy eszközzel elkövetett bántalmazást szenvedett volna el tanú 2, mint ahogy az is megállapítható, hogy a bejelentés és az azt követő elsődleges rendőri intézkedés alkalmával maga a sértett volt az, aki azt állította, hogy sérülése nem keletkezett.
- [12] A fentiekre tekintettel az első fokon eljáró bíróság helytelen következtetést vont le a rendelkezésre álló bizonyítékokból, a védenec terhére rótt bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg, melyre tekintettel indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú határozatot változtassa meg és bizonyítottság hiányában mentse fel a vádlottat a terhére rótt vád alól.
- [13] Az ítélet táblán megtartott nyilvános ülésen a főügyészség képviselője, valamint a védő az általuk írásban előterjesztett fellebbezéseket változatlan tartalommal fenntartották, míg a vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában felmentését indítványozta, emellett csatlakozott a védője által előadottakhoz.
- [14] Az ítélet tábla a bejelentett perorvoslatok alapján a Be. 599. § rendelkezéseinek szem előtt tartásával nyilvános ülésen eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján eltérő törvényi rendelkezés hiányában az ítélet megalapozottságát, illetve az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). A másodfokú eljárásban a Be-ben is főszabály a teljes felülbírálat, azonban a törvény a korlátozott fellebbezéshez igazodva megteremti a részleges revíziót büntetőjogi főkérdésekben is. Jelen esetben a védelmi fellebbezés a bűnösség megállapítását is támadja, ezért korlátozott felülbírálatnak akadály volt, ami kötelezően teljes revíziót vont maga után.
- [15] A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív perjogi hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna. Ilyen eljárási szabálysértésre egyébként a fellebbezők sem hivatkoztak.

- [16] A törvényszék körültekintően vizsgálta a Debreceni Ítéltábla Bhar.I.359/2018/5. számú hatályon kívül helyező végzésében meghatározott iránymutatásokat. Az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és egymással összevetve megfelelő alapossággal a logika szabályai szerint értékelte. Számot adott arról, hogy milyen okok folytán mely bizonyítékokra alapította a tényeket és melyeket vetett el a tényállás megállapítása során.
- [17] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás pusztán kisebb mértékben kiegészítésre, pontosításra szorult, mely azonban elvégezhető az iratok tartalma alapján a Be. 592. § (2) bekezdésének a) pontjában foglaltak alkalmazásával a Be. 599. § (2) bekezdésének a) pontjára utalással.
- [18] Az elsőfokú bíróság ítélete tényállási részének [21] bekezdése kiegészítendő azzal, hogy tanú 2 sértett az ütés elhárítására felemelt kezén sérülést nem szenvedett, védekező jellegű sérülése nem volt igazolható (dr. ... igazságügyi orvosszakértő által előterjesztett ... számú igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény 4. oldal, 4. bekezdése).
- [19] A tényállási rész [23] bekezdése kiegészítendő azzal, hogy a sértett a vádlott bántalmazása során hámsérülés nélküli „benyomatos bőrsérülést” szenvedett (dr. ... igazságügyi orvosszakértő által előterjesztett ... számú igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény 3. oldal, 3. bekezdése).
- [20] Mindezeket összegezve az elvégzett pontosítás és kiegészítés a meglévő tényállásba illeszkedett, ezzel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú ítélet alapját képezte.
- [21] A fenti kiegészítésekre az elsőfokú bíróság által is hivatkozottan a Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozat I/A. pontjában figyelembe vehető tárgyi tényezők vizsgálata kapcsán van jelentősége a bűncselekménynek a testi sértéstől az életveszélyt okozó testi sértés kísérletének elhatárolása szempontjából.
- [22] Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál kellő körültekintéssel vizsgálta a vádlott büntetőjogi felelősségét hárító védekezését, részletesen beszámolt arról, hogy a vádlotti tagadással szemben miért tanú 2 sértett és az ő hozzátartozói, szülei tanú 2 és tanú 3 tanúk vallomásait, a sértettnek a tényállásbeli időben, 2016. április 16. napján tett bejelentését - melyben szomszédjától elszenvedett támadásról tesz bejelentést - fogadta el a tényállás megállapításánál.
- [23] A törvényszék ugyancsak a teljesség igényével vetette össze dr. ..., valamint dr. ... szakértőknek az írásban előterjesztett igazságügyi orvosszakértői véleményekben tett megállapításait, illetőleg dr. ... szakértőnek a tárgyaláson tett személyes nyilatkozatait, amikor is a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a szakvélemények aggálytalannak tekintendők, mivel két igazságügyi orvosszakértő is egymástól függetlenül azonos álláspontra helyezkedett, mely szakértői nyilatkozatok, illetőleg vélemények ugyancsak a sértetti előadást erősítették.
- [24] A védelmi fellebbezések így a bizonyítékok értékelésén keresztül támadták a megalapozott tényállást, mely a tényálláshoz kötöttség elvéből fakadóan eredményre nem vezethetett. A tényálláshoz kötöttség a másodfokú eljárás egyik legfontosabb elvi szabálya, mely szerint megalapozatlanság hiányában a másodfokú bíróság a bizonyítékokat nem mérlegelheti felül és a tényállást nem változtathatja meg. Ennek indoka, hogy a tényállás megállapítására a Be. szabályrendszerében is elsődlegesen az elsőfokú bíróság, mint ténybíró jogosult és kötelezett.

- [25] Az elsőfokú bíróság a büntethetőségi akadály hiányára is figyelemmel törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az elsőfokú bíróság részletesen és alaposan indokolta meg döntését e körben is, melyben foglaltakkal a másodfokú bíróság is egyetértett.
- [26] Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy az ítélezési gyakorlatban nehézséget okoz az életveszélyt okozó testi sértés kísérletének a súlyos testi sértéstől való elhatárolása, mivel a cselekménynek a ténylegesen bekövetkezett eredmény alapján való elhatárolása nem lehetséges, hanem ez kizárólag az elkövetés időpontjában, az elkövető tudattartalmának a vizsgálata alapján oldható meg. Lényegében ugyanez vonatkozik a 8 napon túl gyógyuló sérülést eredményező testi sértés és az életveszélyt okozó testi sértés kísérletének elhatárolási nehézségei vonatkozásában is. A Kúria álláspontja szerint ezért a szándék elhatárolásánál a feltárt tárgyi és alanyi tényezők egyenként és kölcsönös összehatásukban való összevetése és vizsgálata, nevezetesen az elkövetés eszköze, annak irányítottsága, ereje mely testrészt és milyen elkövetési móddal történő véghezvitele, a cselekmény megvalósítása során hangoztatott kijelentések tartalma és annak a cselekmény megvalósításával kapcsolatos egyezősége, valamint az elkövetés után tanúsított magatartás alapján lehet a tárgyi oldalon jelentkező körülményeket mérlegelni. Ugyanakkor az alanyi oldalon a szándék kialakulásánál jelentkező körülmények körében az elkövető személyiségvizsgálata az elkövetést kiváltó ok, a célzat, a sértetthez fűződő személyes viszony beható vizsgálata a tárgyi tényezőkkel összefüggésben való vizsgálata szükséges.
- [27] Az elsőfokú bíróság a fenti szempontok és az adott ügyben feltárt tárgyi, illetőleg alanyi körülmények körültekintő vizsgálatával és azok összevetésével helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott terhére a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, azonban a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő testi sértés büntetnének kísérletére vonható megalapozott következtetés.
- [28] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta és a vádlottal szemben a büntetési céloknak megfelelő büntetés kiszabási elvekkel összhangban álló tetterányos büntetést szabott ki, mely szükséges, egyben elegendő és megfelelnek az egyéniesítés elvének is.
- [29] A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (egyéni és általános megelőzés). A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést az e törvényben meghatározott keretek között a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az enyhítő és súlyosító körülményekhez.
- [30] A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása. A büntetés kiszabása során a büntetőjog általános elveire és az alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elvének (1214/B/1990. AB határozat).
- [31] Az ítélőtábla megállapította, hogy a vádlottal szemben kiszabott közérdekű munka büntetés a fentebb rögzített kiemelt elveknek is megfelel.
- [32] Az ítélőtábla osztotta a fellebbezési főügyész álláspontját a lefoglalt bűnrel tekintetében, mint

ahogy azt az ítélet indokolásának [43] bekezdése is tartalmazza, hogy a lefoglalt tárgy lehet ugyan a bűncselekmény elkövetésének az eszköze, az érintettek azonban nem tudták egyértelműen állítani, hogy az volt-e az az ásó, vagy más kereskedelmi forgalomban kapható hasonló szabvány ásó. Így kétséget kizáróan nem volt megállapítható az, hogy a lefoglalt ásó megegyezik-e az elkövetés eszközével. Erre tekintettel a Btk. 72. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott elkobzás alkalmazására nincs lehetőség. Ezért az ítéletábra a bűnjel lefoglalását megszüntette és azt a Be. 321. § (3) bekezdése alapján annak adta ki, akitől azt lefoglalták.

- [33] Megfelelnek a törvénynek az ítélet egyéb rendelkezései is, így a közérdekű munka büntetés önhibából történő elvégzésének mulasztása esetén alkalmazandó szankciókról, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásának lehetőségére, bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései megfelelnek minden tekintetben a törvénynek.
- [34] A fentebb kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét a jelzett körben a Be. 606. § (1) bekezdésére tekintettel megváltoztatta, illetőleg egyéb helyes rendelkezéseit indokai alapján a Be. 605. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2020. szeptember 14.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Lányi Csaba sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 5.B.13/2019/43. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2020. szeptember 14.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke